

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 648/2005

ze dne 13. dubna 2005,

kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 26, 95, 133 a 135 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EHS) č. 2913/92 ⁽³⁾ stanoví pravidla pro celní zacházení se zbožím, které se dováží nebo má být vyvezeno.
- (2) V rámci celních kontrol je třeba zavést rovnocennou úroveň ochrany pro zboží vstupující na celní území Společenství nebo opouštějící celní území Společenství. Pro dosažení tohoto cíle je nezbytné zavést rovnocennou úroveň celních kontrol ve Společenství a zajistit harmonizované uplatňování celních kontrol členskými státy, jež nesou hlavní odpovědnost za jejich uplatňování. Tyto kontroly by měly vycházet ze společně dohodnutých norem a kritérií rizik pro výběr zboží a hospodářských subjektů s cílem minimalizovat rizika pro Společenství a jeho občany a pro obchodní partnery Společenství. Na podporu společného přístupu by proto členské státy a Komise měly zavést rámec pro řízení rizik na úrovni celého Společenství, aby bylo možné účinně stanovovat priority a účelně přidělovat zdroje s cílem zachovat náležitou rovnováhu mezi celními kontrolami a usnadněním dovoleného obchodu. Tento rámec by měl rovněž stanovit společná kritéria a harmonizované požadavky kladené na oprávněné hospodářské subjekty a zajistit

harmonizované uplatňování těchto kritérií a požadavků. Zavedení rámce pro řízení rizik, který bude společný pro všechny členské státy, by členskými státy nemělo bránit v provádění namátkových kontrol zboží.

- (3) Členské státy by měly postavení oprávněného hospodářského subjektu přiznat každému hospodářskému subjektu, který plní společná kritéria, pokud jde o kontrolní systémy subjektu, jeho platební schopnost a dodržování celních požadavků. Postavení oprávněného hospodářského subjektu přiznané jedním členským státem by mělo být uznáno ostatními členskými státy, avšak nepropůjčuje bez dalšího právo využívat v ostatních členských státech výhod plynoucích ze zjednodušených postupů stanovených v celních předpisech. Ostatní členské státy by však měly oprávněným hospodářským subjektům umožnit využívání zjednodušených postupů za předpokladu, že splňují zvláštní požadavky pro použití konkrétních zjednodušených postupů. Při posuzování žádosti o využití zjednodušených postupů nemusí ostatní členské státy znovu provádět hodnocení kontrolních systémů subjektu, jeho platební schopnosti nebo dodržování celních požadavků, které již provedl členský stát, jenž tomuto subjektu přiznal postavení oprávněného hospodářského subjektu, ale měly by zajistit splnění veškerých dalších zvláštních požadavků pro použití konkrétních zjednodušených postupů. Využívání zjednodušených postupů v jiných členských státech může být rovněž koordinováno dohodou dotčených celních orgánů.
- (4) Zjednodušené postupy podle celních předpisů by se i nadále neměly dotýkat celních kontrol, jak jsou vymezeny v celním kodexu Společenství, zejména pokud jde o bezpečnost a zabezpečení. Pro tyto kontroly jsou příslušné celní orgány, a přestože by tyto orgány měly při analýze rizik a poskytování jakýchkoli úlev hospodářskému subjektu ve vztahu ke kontrolám bezpečnosti a zabezpečení uznávat postavení oprávněného hospodářského subjektu jako jeden z faktorů, měly by si podržet právo na kontrolu.
- (5) Informace o rizicích spojených s dovozem a vývozem zboží by si měly příslušné orgány členských států a Komise předávat. K tomuto účelu by měl být zřízen společný bezpečný systém, který by příslušným orgánům umožňoval včasný a účinný přístup k těmto informacím, jejich předávání a výměnu. Stanoví-li tak mezinárodní dohoda, mohou být tyto informace rovněž sdíleny se třetími zeměmi.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 30.4.2004, s. 72.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 29. listopadu 2004 (Úř. věst. C 38 E, 15.2.2005, s. 36) a postoj Evropského parlamentu ze dne 23. února 2005 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 2003.

- (6) Měly by být upřesněny podmínky, za kterých mohou být informace, které hospodářské subjekty poskytly celním orgánům, zpřístupněny jiným orgánům téhož členského státu nebo ostatních členských států, Komisi nebo orgánům ve třetích zemích. Za tímto účelem by mělo být jasně uvedeno, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾ se vztahují na zpracování osobních údajů příslušnými orgány i všemi jinými orgány, které údaje v souladu s celním kodexem Společenství obdrží.
- (7) Aby bylo možné provádět odpovídající kontroly z hlediska rizik, je nezbytné stanovit požadavek na poskytnutí předběžných informací o veškerém zboží vstupujícím na celní území Společenství nebo je opouštějícím před dopravením nebo odesláním, s výjimkou zboží procházejícího přes toto území letecky nebo lodí bez zastávky. Tyto informace by měly být k dispozici dříve, než zboží vstoupí na celní území Společenství nebo je opustí. Je možné stanovit různé časové rámce a pravidla podle typu zboží, přepravy nebo hospodářských subjektů nebo v případech, kdy mezinárodní dohody stanoví zvláštní bezpečnostní opatření. Tento požadavek by měl být rovněž zaveden ve vztahu ke zboží, které vstupuje do svobodného pásma nebo je opouští, aby se zabránilo jakýmkoli mezerám v oblasti bezpečnosti.
- (8) Nařízení (EHS) č. 2913/92 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 2913/92 se mění takto:

1. Článek 4 se mění takto:

— Vkládají se nové body, které znějí:

„4a ‚vstupním celním úřadem‘ rozumí celní úřad určený celními orgány v souladu s celními předpisy, kam musí být zboží vstupující na celní území Spole-

čství neprodleně dopraveno a kde je podrobeno náležitým vstupním kontrolám z hlediska rizik;

4b ‚dovozním celním úřadem‘ rozumí celní úřad určený celními orgány v souladu s celními předpisy, kde mají být provedeny formalities pro přidělení celně schváleného určení pro zboží vstupující na celní území Společenství, včetně náležitých kontrol z hlediska rizik;

4c ‚vývozním celním úřadem‘ rozumí celní úřad určený celními orgány v souladu s celními předpisy, kde mají být provedeny formalities pro přidělení celně schváleného určení pro zboží opouštějící celní území Společenství, včetně náležitých kontrol z hlediska rizik;

4d ‚výstupním celním úřadem‘ rozumí celní úřad určený celními orgány v souladu s celními předpisy, kde musí být zboží před opuštěním celního území Společenství předloženo a kde je podrobeno celním kontrolám z hlediska uplatnění výstupních formalit a náležitým kontrolám z hlediska rizik;“.

— Bod 14 se nahrazuje tímto:

„14. ‚celními kontrolami‘ rozumí provádění zvláštních úkonů celními orgány s cílem zajistit řádné používání celních předpisů a dalších právních předpisů upravujících vstup, výstup, tranzit, přepravu a zvláštní použití zboží přemísťovaného mezi celním územím Společenství a třetími zeměmi a přítomnost zboží, které není zbožím Společenství; tyto úkony mohou zahrnovat prohlídku zboží, ověřování údajů v celním prohlášení a existence a pravosti elektronických nebo písemných dokladů, kontrolu účetních dokladů a jiných záznamů, kontrolu dopravních prostředků, kontrolu zavazadel a jiného zboží převáženého osobami nebo na osobách a provádění úředních šetření a jiných podobných úkonů;“.

— Doplňují se nové body, které znějí:

„25. ‚rizikem‘ rozumí pravděpodobnost, že nastane určitá událost, pokud jde o vstup, výstup, tranzit, přepravu a zvláštní použití zboží přemísťovaného mezi celním územím Společenství a třetími zeměmi a o přítomnost zboží, které není zbožím Společenství, přičemž tato událost

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

— brání řádnému používání předpisů Společenství nebo vnitrostátních předpisů, nebo

- ohrožuje finanční zájmy Společenství a jeho členských států, nebo
- představuje hrozbu pro zabezpečení a bezpečnost Společenství, veřejné zdraví, životní prostředí nebo spotřebitele;

26. „řízení rizik“ rozumí systematické určování rizik a provádění všech opatření nezbytných pro omezení vystavení rizikům. Zahrnuje takové činnosti jako shromažďování údajů a informací, analýzu a hodnocení rizik, stanovování a provádění opatření a pravidelné sledování a přezkoumávání postupu a jeho výsledků na základě mezinárodních a vnitrostátních zdrojů a strategií a zdrojů a strategií Společenství.“

2. Vkládá se nový oddíl a nový článek, které znějí:

„Oddíl 1a

Oprávněné hospodářské subjekty

Článek 5a

1. Po případné konzultaci s jinými příslušnými orgány udělí celní orgány za podmínky splnění kritérií stanovených v odstavci 2 kterémukoli hospodářskému subjektu usazenému na celním území Společenství postavení oprávněného hospodářského subjektu.

Oprávněný hospodářský subjekt smí využívat úlevy ve vztahu k celním kontrolám týkajícím se bezpečnosti a zabezpečení nebo zjednodušené postupy stanovené v celních předpisech.

Aniž jsou dotčeny celní kontroly, uznávají celní orgány ve všech členských státech postavení oprávněného hospodářského subjektu, jsou-li splněna pravidla a podmínky stanovené v odstavci 2. Na základě uznání postavení oprávněného hospodářského subjektu a za předpokladu splnění požadavků stanovených pro konkrétní typ zjednodušeného postupu upravený v celních předpisech Společenství povolí celní orgány danému hospodářskému subjektu využívat výhod plynoucích z tohoto zjednodušeného postupu.

2. Kritéria pro přiznání postavení oprávněného hospodářského subjektu zahrnují:

- odpovídající dodržování celních požadavků,
- uspokojivý systém vedení obchodních a případně přepravních záznamů, který umožňuje náležité celní kontroly,
- v případě potřeby prokázanou platební schopnost a
- odpovídající normy v oblasti bezpečnosti a zabezpečení, jsou-li použitelné.

Postup projednávání ve výboru se použije k určení pravidel:

- pro přiznávání postavení oprávněného hospodářského subjektu,
- pro udělování oprávnění k využívání zjednodušených postupů,
- pro určení, který celní orgán je příslušný pro přiznání tohoto postavení a udělování těchto oprávnění,
- pro typ a rozsah úlev, které mohou být ve vztahu k celním kontrolám týkajícím se bezpečnosti a zabezpečení přiznány, s přihlédnutím k pravidlům běžného řízení rizik,
- pro konzultace s jinými celními orgány a poskytování informací těmto orgánům,

a podmíněk, za kterých:

- se oprávnění může omezovat na jeden nebo více členských států,
- postavení oprávněného hospodářského subjektu může být pozastaveno nebo odňato a
- lze upustit od požadavku na usazení ve Společenství v případě zvláštních kategorií oprávněných hospodářských subjektů, zejména s přihlédnutím k mezinárodním dohodám.“

3. Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

1. Celní orgány mohou v souladu s podmínkami stanovenými v platných předpisech provádět veškeré kontroly, které považují za nezbytné pro zajištění řádného používání celních předpisů a jiných právních předpisů upravujících vstup, výstup, tranzit, přepravu a zvláštní použití zboží přemísťovaného mezi celním územím Společenství a třetími zeměmi a přítomnost zboží, které není zbožím Společenství. Stanoví-li tak mezinárodní dohoda, mohou být celní kontroly pro účely řádného používání právních předpisů Společenství prováděny ve třetích zemích.

2. Jiné než namátkové celní kontroly vycházejí z analýzy rizik za použití počítačového zpracování dat za účelem zjištění a kvantifikace rizik a vypracování nezbytných opatření pro vyhodnocení rizik na základě kritérií vytvořených na vnitrostátní úrovni a na úrovni Společenství, a existují-li, na mezinárodní úrovni.

Postup projednávání ve výboru se použije k určení společného rámce pro řízení rizik a pro stanovení společných kritérií a prioritních oblastí kontroly.

Členské státy zavedou ve spolupráci s Komisí elektronický systém pro provádění řízení rizik.

3. Provádějí-li kontroly jiné orgány než celní, provádějí je v úzké spolupráci s celními orgány, pokud možno ve stejnou dobu a na stejném místě.

4. Je-li to nezbytné pro účely minimalizace rizik, mohou si v rámci kontrol stanovených v tomto článku celní a jiné příslušné orgány, jako jsou veterinární a policejní orgány, předávat údaje získané v souvislosti se vstupem, výstupem, tranzitem, přepravou a zvláštní použitím zboží přemísťovaného mezi celním územím Společenství a třetími zeměmi a v souvislosti s přítomností zboží, které není zbožím Společenství, vzájemně mezi sebou a s celními orgány členských států a s Komisí.

Předávání důvěrných údajů celním správcům a jiným subjektům (například bezpečnostním agenturám) třetích zemí je povoleno pouze v rámci mezinárodní dohody a za předpokladu dodržení platných předpisů o ochraně údajů, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (*) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (**).

(*) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31, Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(**) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.“

4. Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Na veškeré informace, které jsou důvěrné povahy nebo jsou poskytovány jako důvěrné, se vztahuje povinnost mlčenlivosti a příslušné orgány je nesmějí dále zpřístupnit bez výslovného zmocnění osobou nebo orgánem, který je poskytl; sdělení těchto informací se však povoluje tehdy, kdy jsou tak příslušné orgány povinny učinit na základě platných předpisů, zejména v souvislosti se soudním řízením. Při zpřístupnění nebo sdělení informací musí být plně dodrženy platné předpisy o ochraně údajů, zejména směrnice 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001.“

5. V článku 16 se slova „kontroly ze strany celních orgánů“ nahrazují slovy „celních kontrol“.

6. V kapitole 1 hlavy III se vkládají nové články, které znějí:

„Článek 36a

1. Ke zboží vstupujícímu na celní území Společenství musí být podáno souhrnné celní prohlášení, s výjimkou zboží přepravovaného dopravními prostředky, které pouze

proplouvají pobřežními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území bez zastávky na tomto území.

2. Souhrnné celní prohlášení se podává u vstupního celního úřadu.

Celní orgány mohou dovolit podání souhrnného celního prohlášení u jiného celního úřadu, jestliže tento úřad nezbytné údaje neprodleně sdělí nebo poskytne elektronickou cestou vstupnímu celnímu úřadu.

Celní orgány mohou dovolit, aby bylo místo souhrnného celního prohlášení podáno oznámení a zajištěn přístup k údajům souhrnného celního prohlášení v elektronickém systému hospodářského subjektu.

3. Souhrnné celní prohlášení se podává před vstupem zboží na celní území Společenství.

4. Postup projednávání ve výboru se použije ke stano-

— lhůty, ve které musí být souhrnné celní prohlášení před vstupem zboží na celní území Společenství podáno,

— pravidel pro výjimky ze lhůty uvedené v první odrážce a odchylky od ní a

— podmínek, za kterých lze upustit od požadavku na souhrnné celní prohlášení nebo jej upravit,

podle zvláštních okolností a ve vztahu k určitým typům obchodu se zbožím, druhů dopravy nebo hospodářským subjektům, anebo stanoví-li mezinárodní dohody zvláštní bezpečnostní opatření.

Článek 36b

1. Postup projednávání ve výboru se použije ke stano-
vení společného souboru údajů a společné struktury údajů v souhrnném celním prohlášení, které obsahuje údaje nezbytné pro analýzu rizik a řádné uplatnění celních kontrol, zejména pro účely zabezpečení a bezpečnosti, případně s využitím mezinárodních norem a obchodních zvyklostí.

2. Souhrnné celní prohlášení musí být podáno za použití počítačového zpracování dat. Lze využít obchodní, přístavní nebo přepravní informace, pokud obsahují nezbytné údaje.

Za výjimečných okolností mohou celní orgány přijmout souhrnná celní prohlášení v listinné podobě za předpokladu, že použijí stejnou úroveň řízení rizik, jaká se používá na souhrnná celní prohlášení podaná za použití počítačového zpracování dat.

3. Souhrnné celní prohlášení podává osoba, která zboží přiváží na celní území Společenství nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží na toto území.

4. Bez ohledu na povinnosti osoby uvedené v odstavci 3 může souhrnné celní prohlášení namísto této osoby podat:

- a) osoba, jejímž jménem osoba uvedená v odstavci 3 jedná, nebo
- b) kdokoli, kdo je schopen dotčené zboží předložit nebo zajistit jejich předložení příslušnému celnímu orgánu, nebo
- c) zástupce některé z osob uvedených v odstavci 3 nebo v písmenech a) či b).

5. Osoba uvedená v odstavcích 3 a 4 je oprávněna změnit na svou žádost jeden nebo více údajů v souhrnném celním prohlášení po jeho podání. Žádnou změnu však nelze provést poté, co celní orgány:

- a) informovaly osobu, která souhrnné celní prohlášení podala, o svém úmyslu provést kontrolu zboží nebo
- b) zjistily nesprávnost uvedených údajů nebo
- c) povolily odebrání zboží.

Článek 36c

1. Vstupní celní úřad může upustit od podání souhrnného celního prohlášení ve vztahu ke zboží, pro které bylo podáno celní prohlášení před uplynutím lhůty uvedené v čl. 36a odst. 3 nebo 4. V tom případě obsahuje celní prohlášení alespoň údaje nezbytné pro souhrnné celní prohlášení a až do okamžiku přijetí celního prohlášení v souladu s článkem 63 má postavení souhrnného celního prohlášení.

Celní orgány mohou dovolit podání celního prohlášení u dovozního celního úřadu, který není vstupním celním úřadem, jestliže tento úřad nezbytné údaje neprodleně sdělí nebo poskytne elektronickou cestou vstupnímu celnímu úřadu.

2. Je-li celní prohlášení podáno jiným způsobem než za použití počítačového zpracování dat, použijí celní orgány pro údaje stejnou úroveň řízení rizik, jaká se používá na celní prohlášení podaná za použití počítačového zpracování dat.“

7. V čl. 37 odst. 1 a v čl. 38 odst. 3 se slova „kontrola ze strany celních orgánů“ nahrazují slovy „celním kontrolám“.

8. V článku 38 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Odstavce 1 až 4 a články 36a až 36c a 39 až 53 se nevztahují na zboží, které dočasně opustilo celní území Společenství a pohybuje se mezi dvěma body na tomto území vodní nebo vzdušnou cestou, pokud je přepravováno po přímé trase pravidelnou leteckou nebo námořní linkou bez zastávky mimo celní území Společenství.“

9. Článek 40 se nahrazuje tímto:

„Článek 40

Zboží vstupující na celní území Společenství předkládá k celnímu řízení osoba, která je dopravila na toto území, nebo případně osoba, která přebírá odpovědnost za přepravu tohoto zboží po jeho vstupu, s výjimkou zboží přepravovaného dopravními prostředky, které pouze proplouvají pobřežními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Společenství bez zastávky na tomto území. Osoba předkládající zboží se odvolá na souhrnné celní prohlášení nebo celní prohlášení již podané ve vztahu k tomuto zboží.“

10. V hlavě III se název kapitoly 3 nahrazuje tímto „Vykládka zboží předloženého k celnímu řízení“.

11. Články 43 až 45 se zrušují.

12. V článku 170 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Zboží musí být předloženo celním orgánům a podrobena předepsaným celním formalitám, jestliže:

- a) bylo propuštěno do režimu, který byl ukončen umístěním zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu; umožňuje-li však daný režim zproštění povinnosti předložit zboží, jeho předložení se nevyžaduje,
- b) je umístěno do svobodného pásma nebo svobodného skladu na základě rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla,
- c) se na ně vztahují opatření uvedená v čl. 166 písm. b),
- d) vstupuje do svobodného pásma nebo svobodného skladu přímo z území ležícího mimo celní území Společenství.“

13. V článku 176 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. V případě přemístění zboží uvnitř svobodného pásma musí být doklady vztahující se k tomuto přemístění uschovány pro potřebu celních orgánů. Krátkodobé skladování zboží prováděné v souvislosti s přemístěním se považuje za součást přemístění.

V případě zboží vstupujícího do svobodného pásma přímo z území ležícího mimo celní území Společenství nebo opouštějícího svobodné pásmo a přímo též celní území Společenství musí být podáno souhrnné celní prohlášení v souladu s články 36a až 36c nebo 182a až 182d, podle okolností.“

14. Článek 181 se nahrazuje tímto:

„Článek 181

Celní orgány se přesvědčí, že jsou ve vztahu ke zboží opouštějícímu celní území Společenství ze svobodného pásma nebo svobodného skladu dodržovány předpisy upravující režim vývozu, pasivního zušlechťovacího styku, zpětného vývozu, režimy s podmíněným osvobozením od cla nebo režim vnitřního tranzitu, jakož i hlava V.“

15. V čl. 182 odst. 3 první větě se zrušují slova „Zpětný vývoz nebo“.

16. V hlavě V (Zboží opouštějící celní území Společenství) se vkládají nové články, které znějí:

„Článek 182a

1. Ke zboží opouštějícímu celní území Společenství, s výjimkou zboží přepravovaného dopravními prostředky, které pouze proplovají pobřežními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území bez zastávky na tomto území, musí být podáno buď celní prohlášení, nebo pokud se celní prohlášení nevyžaduje, souhrnné celní prohlášení.

2. Postup projednávání ve výboru se použije ke stanovení:

— lhůty, ve které musí být celní prohlášení nebo souhrnné celní prohlášení podáno u vývozního celního úřadu, než zboží opustí celní území Společenství,

— pravidel pro výjimky ze lhůty uvedené v první odrážce a odchylky od ní,

— podmínek, za kterých lze upustit od požadavku na souhrnné celní prohlášení nebo jej upravit, a

— případů, kdy ke zboží opouštějícímu celní území Společenství není třeba podávat ani celní prohlášení, ani souhrnné celní prohlášení, a podmínek, za kterých tyto případy nastanou,

podle zvláštních okolností a ve vztahu k určitým typům obchodu se zbožím, druhům dopravy nebo hospodářským subjektům, anebo stanoví-li mezinárodní dohody zvláštní bezpečnostní opatření.

Článek 182b

1. Je-li zboží opouštějícímu celní území Společenství přiděleno celně schválené určení, pro něž se podle celních předpisů požaduje celní prohlášení, musí být toto celní prohlášení podáno u vývozního celního úřadu, než toto zboží opustí celní území Společenství.

2. Není-li vývozní celní úřad výstupním celním úřadem, vývozní celní úřad neprodleně sdělí nebo poskytne elektronickou cestou nezbytné údaje výstupnímu celnímu úřadu.

3. Celní prohlášení obsahuje alespoň údaje nezbytné pro souhrnné celní prohlášení uvedené v čl. 182d odst. 1.

4. Je-li celní prohlášení podáno jiným způsobem než za použití počítačového zpracování dat, podrobí celní orgány údaje stejné úrovni řízení rizik, jaká se používá na celní prohlášení podaná za použití počítačového zpracování dat.

Článek 182c

1. Není-li zboží opouštějícímu celní území Společenství přiděleno celně schválené určení, pro něž se požaduje celní prohlášení, musí být výstupnímu celnímu úřadu podáno souhrnné celní prohlášení, než zboží opustí celní území Společenství.

2. Celní orgány mohou dovolit podání souhrnného celního prohlášení u jiného celního úřadu, jestliže tento úřad nezbytné údaje neprodleně sdělí nebo poskytne elektronickou cestou výstupnímu celnímu úřadu.

3. Celní orgány mohou dovolit, aby bylo podání souhrnného celního prohlášení nahrazeno podáním oznámení a přístupem k údajům souhrnného celního prohlášení v elektronickém systému hospodářského subjektu.

Článek 182d

1. Postup projednávání ve výboru se použije ke stanovení společného souboru údajů a společné struktury údajů v souhrnném celním prohlášení, které obsahuje údaje nezbytné pro analýzu rizik a řádné uplatnění celních kontrol, zejména pro účely zabezpečení a bezpečnosti, případně s využitím mezinárodních norem a obchodních postupů.

2. Souhrnné celní prohlášení musí být podáno za použití počítačového zpracování dat. Lze využít obchodní, přístavní nebo přepravní informace, pokud obsahují nezbytné údaje.

Za výjimečných okolností mohou celní orgány přijmout souhrnná celní prohlášení v listinné podobě za předpokladu, že použijí stejnou úroveň řízení rizik, jaká se používá na souhrnná celní prohlášení podaná za použití počítačového zpracování dat.

3. Souhrnné celní prohlášení podává:

- a) osoba, která zboží odváží z celního území Společenství nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží mimo toto území, nebo
- b) kdokoli, kdo je schopen dotčené zboží předložit nebo zajistit jeho předložení příslušnému celnímu orgánu, nebo
- c) zástupce některé z osob uvedených v písmenech a) nebo b).

4. Osoba uvedená v odstavci 3 je oprávněna změnit na svou žádost jeden nebo více údajů v souhrnném celním prohlášení po jeho podání. Žádnou změnu však nelze provést poté, co celní orgány:

- a) informovaly osobu, která souhrnné celní prohlášení podala, o svém úmyslu provést kontrolu zboží nebo
- b) zjistily nesprávnost uvedených údajů nebo
- c) povolily odebrání zboží.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Čl. 5a odst. 2, čl. 13 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 36a odst. 4, čl. 36b odst. 1, čl. 182a odst. 2 a čl. 182d odst. 1 se použijí ode dne 11. května 2005.

Všechna ostatní ustanovení se použijí až poté, co na základě článků uvedených ve druhém pododstavci vstoupí v platnost prováděcí předpisy. Elektronické celní prohlášení a automatizované systémy pro provádění řízení rizik a pro elektronickou výměnu údajů mezi vstupními, dovozními, vývozními a výstupními celními úřady, jak je uvedeno v článcích 13, 36a, 36b, 36c, 182b, 182c a 182d, však musí být zavedeny do tří let ode dne použitelnosti uvedených článků.

Nejpozději do dvou let ode dne použitelnosti uvedených článků vyhodnotí Komise veškeré žádosti členských států o prodloužení lhůty tří let uvedené ve třetím pododstavci pro elektronické celní prohlášení a automatizované systémy pro provádění řízení rizik a pro elektronickou výměnu údajů mezi celními úřady. Komise předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě a případně navrhne prodloužení lhůty tří let uvedené ve třetím pododstavci.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 13. dubna 2005.

Za Evropský parlament
předseda
J. P. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
N. SCHMIT